

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/7/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815000068
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6815000068.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Deáka a Mgr. Rudolfa Ďurtu v trestnej veci obžalovaného X. C. za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na verejnom zasadnutí 24. februára 2016 o odvolaní okresného prokurátora v Revúcej proti rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 0T 51/2015 zo dňa 29. 12. 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 0T 51/2015 zo dňa 29. 12. 2015 bol obž. X. C. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že

dňa 5. 12. 2015 v čase o 22.31 h v Revúcej na ulici M. R. Štefánika viedol ako vodič po štátnej ceste II. triedy č. 532 osobné motorové vozidlo značky Ford Focus ev. č. RV XXX BG po tom, čo požil alkoholické nápoje, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície Obvodného oddelenia Policajného zboru Revúca, kde vykonanou dychovou skúškou na zistenie prítomnosti alkoholu analyzátorom dychu typu Dräger Alcotest 7410 výrobného čísla ARFM-0121 mu dňa 5. 12. 2015 o 22.32 h bolo nameraných 1,29 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu, čo je 2,69 promile.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. pri zistení dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák. a podľa § 56 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 650 eur. Súčasne prvostupňový súd podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného marenia výkonu peňažného trestu uložil i náhradný trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov a rovnako podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému i trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 18 mesiacov.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že jednak prihliadol na prijaté vyhlásenie vo vzťahu k zavineniu na hlavnom pojednávaní a v súvislosti s uložením trestu konštatuje v odôvodnení svojho rozhodnutia, že zohľadnil v prípade obžalovaného poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. teda, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval a rovnako tak, že obžalovaný pred spáchaním činu viedol riadny život. V prípade dvoch priestupkov vedených proti obžalovanému v evidenčnej karte vodiča konštatuje, že v oboch prípadoch išlo o priestupky menej závažného charakteru (zastavenie, státie a rýchlosť jazdy) a spáchané s odstupom času. Rovnako tak v prípade priestupku proti občianskemu spolunažívaniu z roku 2011 konštatuje, že za tento priestupok bol obžalovaný postihnutý pokutou vo výške 6 eur, kde takto spáchané priestupky nepovažuje za okolnosti, ktoré by vylučovali hodnotenie jeho života ako riadneho života. Akcentuje tiež, že v minulosti nemal obžalovaný uložený ani v priestupkovom konaní zákaz činnosti. Rovnako tak v odôvodnení svojho rozhodnutia vo vzťahu k poľahčujúcim a priťažujúcim okolnostiam prvostupňový súd

konštatuje, že nezistil v prípade obžalovaného žiadnu priťažujúcu okolnosť. Ďalej prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že zohľadnil i stupeň ovplyvnenia zistený pri dychovej skúške v inkriminovanom čase u obžalovaného a taktiež i jeho majetkové pomery, kde za primeraný považoval uložený trest vo výške 650,- eur, čo predstavuje 5 % jeho čistého ročného príjmu. Poukazuje pritom na to, že prokurátorom navrhovanú sumu peňažného trestu 1 000,- eur považuje za neprimeranú, nakoľko by predstavoval až jednu dvanástinu jeho ročného príjmu. Súčasne v odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uvádza, že obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 18 mesiacov, pričom zohľadnil tú skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ za obdobný trestný čin ani priestupok nebol postihnutý.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie okresný prokurátor v Revúcej, ktoré neskôr doplnil prostredníctvom svojho písomného podania. V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uvádza, že sa nestotožňuje jednak s výškou uloženého peňažného trestu, ale predovšetkým s dĺžkou trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Zdôrazňuje pritom, že obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo vo vysokom stupni opilsti, kde pri takomto vysokom stupni opilsti je jazda motorovým vozidlom nekontrolovateľná a vozidlo sa stáva zbraňou v rukách vodiča, čo malo byť zohľadnené aj pri ukladaní trestu obžalovanému. Rovnako tak poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný neuviedol žiadnu osobitnú pohnútku pre použitie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, pričom akcentuje tú skutočnosť, že obžalovaný nemal dôvod, aby dňa 5. 12. 2015 o 22.30 h viedol v meste Revúca osobné motorové vozidlo, kde ohrozoval svojou jazdou nielen svoj život a zdravie, ale aj život a zdravie svojho spolujazdca a taktiež i život a zdravie ostatných účastníkov premávky v meste Revúca. Rovnako tak namieťa okresný prokurátor i poľahčujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. j) Tr. zák., t.j. že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život. V tejto súvislosti akcentuje skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti správnym orgánom dvakrát postihnutý za priestupky na úseku dopravy, ako aj za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a preto z tohto dôvodu nemožno konštatovať, že by obžalovaný viedol riadny život pred spáchaním tohto trestného činu, resp. že by bolo možné hodnotiť jeho spôsob života ako bezúhonný. Záverom svojho odvolania poukazuje na skutočnosť, že obžalovanému bol uložený trest zákazu činnosti aký sa bežne v praxi ukladá za priestupky v cestnej premávke, kde súd nezohľadnil tú skutočnosť, že v danom prípade išlo o jazdu pod vplyvom alkoholických nápojov, kde výška hladiny alkoholu výrazne presiahla jedno promile. Rovnako tak napáda i výšku peňažného trestu, kde peňažný trest vo výmere 650,- eur sa mu javí ako neprimerane mierny vo vzťahu k priemernému mesačnému príjmu obžalovaného. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu v prípade obžalovaného vo výroku o treste s tým, aby Krajský súd v Banskej Bystrici uložil obžalovanému jednak prísnejší peňažný trest a taktiež i prísnejší trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané v súvislosti s ukladaním trestu, podrobne rozviedol, ktoré poľahčujúce okolnosti v prípade obžalovaného zohľadnil a prečo nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť a rovnako tak zdôvodnil i prečo uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vo výmere, ktorá bola uložená rozsudkom.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Po vyhodnotení odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu krajský súd konštatuje, že prvostupňový súd sa dôsledne vysporiadal s týmito zásadami pre ukladanie trestov. S argumentáciou okresného

prokurátora vo vzťahu k poľahčujúcej okolnosti - vedenie riadneho života sa nestotožňuje ani Krajský súd v Banskej Bystrici. Rovnako ako prvostupňový súd i krajský súd konštatuje, že vo všetkých prípadoch ide o menej závažné priestupky, u ktorých už uplynul aj podstatne dlhý čas a hľadí sa na obžalovaného ako keby nebol trestne stíhaný resp. postihnutý. Všetko to sú konkrétne skutočnosti, ktoré zohľadňujú záver o tom, že v danom prípade je možné túto okolnosť aplikovať a prvostupňový súd túto poľahčujúcu okolnosť aplikoval správne.

Rovnako tak sa krajský súd nestotožňuje s argumentáciou okresného prokurátora, že výška peňažného trestu je neprimerane nízka. Prvostupňový súd rovnako tak v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviedol, čo vzal za preukázané, pričom okresný prokurátor argumentuje, že mesačný príjem obžalovaného je 1 300,- eur. Mal však vziať v úvahu to, čo rozviedol i prvostupňový súd, že obžalovaný z príjmu hradí i ďalšie svoje náklady - na bývanie, na ďalší život obžalovaného ako strava, telefonovanie a podobne, čo je taktiež veľmi významné pri hodnotení celkového zásahu do majetkových pomerov obžalovaného v prípade uloženia peňažného trestu. Nemožno tiež opomenúť skutočnosť, že obžalovaný má takýto príjem nie 12 mesiacov, ale 10 mesiacov v roku. Všetko to sú konkrétne skutočnosti, ktoré prvostupňový súd zohľadnil a argumentácia okresného prokurátora je v tomto smere nepresvedčivá a preto i krajský súd túto argumentáciu okresného prokurátora uvedenú v odvolaní neakceptoval.

Vo vzťahu k argumentácii okresného prokurátora o nízkej výmere trestu zákazu činnosti, i v tomto prípade sa krajský súd stotožnil so závermi prvostupňového súdu. Argument obžalovaného vo vzťahu k tomu, že v iných prípadoch sú postihovaní takouto výškou zákazu činnosti iní účastníci cestnej premávky, ktorí sa dopúšťajú menej závažných previnení vo vzťahu k individualizácii trestu je neakceptovateľná. Prvostupňový súd správne v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že obžalovaný nemal doposiaľ uložený žiadny trest zákazu činnosti a to ani v priestupkovom konaní a jeho priestupky na úseku cestnej dopravy sa javia jednak svojim počtom, ako i svojim charakterom za nepodstatné k tomu, aby bolo potrebné osobitne zvyšovať trest zákazu činnosti. Rozhodujúce je, že tento trest zákazu činnosti bol vymieraný v zákonom stanovenej sadzbe na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, kde súd musí prihliadať nielen na výšku promily, ktorá v danom prípade bola zistená, ale aj na ďalšie okolnosti uvedené v ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. teda, že nedošlo k žiadnemu následku, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyznieva výrazne v prospech obžalovaného a rovnako tak v prípade osoby obžalovaného nemožno hovoriť o nejakej narušenej osobe. Práve naopak, správne uložený nielen peňažný trest, ale i trest zákazu činnosti, ktorý akceptuje samotný obžalovaný, môže výrazne prispieť k tomu, aby sa obžalovaný v budúcnosti už vyvaroval obdobných protiprávných konaní, pretože práve akceptácia trestu samotným obžalovaným, má veľký význam pre záver, aby bol dosiahnutý účel trestu.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody, keďže senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu, považoval potom odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.